

Abib a szamárcsikó

Messze Keleten volt egy kedves, teherhordó nőtény szamár. Egy napon kicsikója született. Úgy hívták a kicsinyét, hogy Abib. Abib nagyon erős, vidám, eleven, makrancos és szófogadatlan szamárcsikó volt. Csak az anyukájára hallgatott. Nála megnyugodott. Szamártejétől lecsendesedett.

Már nagyobbacska szamárfiú volt, amikor két férfi jött a házhoz. A szemükben érdeklődést és szeretetet látott. Eloldották az anyja mellől. Kötelet vetettek a nyakára és elindultak vele. Abib – édesanyja meglepetésére – engedelmesen ment velük. Máskor rúgott, harapott és ordított volna, most azonban szót fogadott. Meg is kérdezte az anyukája:

- Miért mész el velük?

Abib így válaszolt:

- Mert olyan békességem van, amit még sohasem éreztem. Tudom, hogy most engedelmeskednem kell. Nagy megtiszteltetésben leszek részem.

- Légy jó! – szólta utána az anyukája. – Isten óvjon az utadon!

Abib gazdái látták, hogy elviszik a kis szamarat és megkérdezték:

- Hová viszitek ezt a szamarat?

- Az Úrnak szüksége van rá. – felelték azok.

Abib meglepődve hallotta, hogy a gazdái nem akadályozzák, hogy elvigyék őt. Mintha csodálat és tisztelet csillogott volna a szemükben, amikor ezt mondták:

- Rendben van. Vigyétek és vigyázzatok rá. De tudjátok meg, hogy ez a kicsikó nagyon eleven, makacs, soha senkinek sem engedelmeskedett. Csak az anyjára hallgat. Még ember nem ült rajta. Biztosan leveti magáról az Urat is, hacsak nem tesz csodát.

Abib pedig csodálatosképpen szelíden ment a kötőféken. Ünnepeles békesség töltötte be a szívét. Nem is értette, hogy mitől van ez, de a természetét megfékezte valami belső nyugodt erő. Nem makacskodott. Nem ordított az anyja után. Engedelmesen követte a két férfit, aki érte jött.

Hamarosan megérkeztek. A kicsikó hátára ráterítették a köntöseiket, és felült a hátára az Úr. Abib nem vetette le a hátáról. Engedte, hogy kötőféken vezessék és üljön a hátán egy ember. Máskor rúgott, harapott és ugrált volna. Levetette volna a hátáról még a köntösöket is, nemhogy az embert. Most azonban békésen viselkedett. Akit hordozott, olyan kedves volt és olyan tiszteletet parancsoló, hogy nem tudott neki nem engedelmeskedni. Egy nagyvárosba mentek. A fővárosba.

Abib még sohasem járt ilyen forgalmas helyen. Máskor félt volna és megmakacsolta volna magát, de most bízott a gazdájában.

Emberek álltak az út mentén és köntöseiket terítették az útra a szamár lába alá. Furcsa volt rájuk lépni. Mégsem makacsolta meg magát Abib, hanem szépen átlépkedett rajtuk. Más emberek pálmaágakat metszettek le a fákról és odahintették a lába alá. Abib az ágakon is átlépegetett. A nagyváros felé haladva egyre nagyobb lett a tömeg. Kiáltoztak:

- Hozsanna! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsanna a Magasságban!

Abib máskor megriadt és elszaladt volna ilyen nagy zajban. Most mégis ünnepélyes nyugalommal lépegetett. Hirtelen gyerekek szaladtak felé. Kiabáltak, ünnepeltek, előtte ugráltak. Bizony, máskor ordítva menekült volna ilyen nagy lármából, most azonban nem tette.

- Milyen engedelmes kis szamár csikó! – mondták néhányan.

Voltak, akik megsimogatták. Mások megpaskolták az oldalát. Talán máskor elugrott volna, ám most elfogadta az őt megérintők kedvességét.

Bementek a jeruzsálemi templomig. Nagy tömeg vette körül a szűk utcákon. Mindenki kiabált:

- Hozsanna a Dávid fiának! Hozsanna a magasságban!

Voltak, akik ezt kérdezték:

- Kicsoda ez az ember? Szamár csikón ül, és mindenki úgy ünnepli, mint egy királyt.

A sokaság pedig mondta:

- Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta. Ő királyok királya és uraknak ura. Nézzétek, hogy engedelmeskedik neki ez a kis teremtmény, ez a kis szamár csikó. Érti, hogy akit hordoz, nem más, mint a Teremtője. Engedelmesen hordozza, pedig látszik rajta, hogy még soha ember nem ült a hátán. Isten csodája ez.

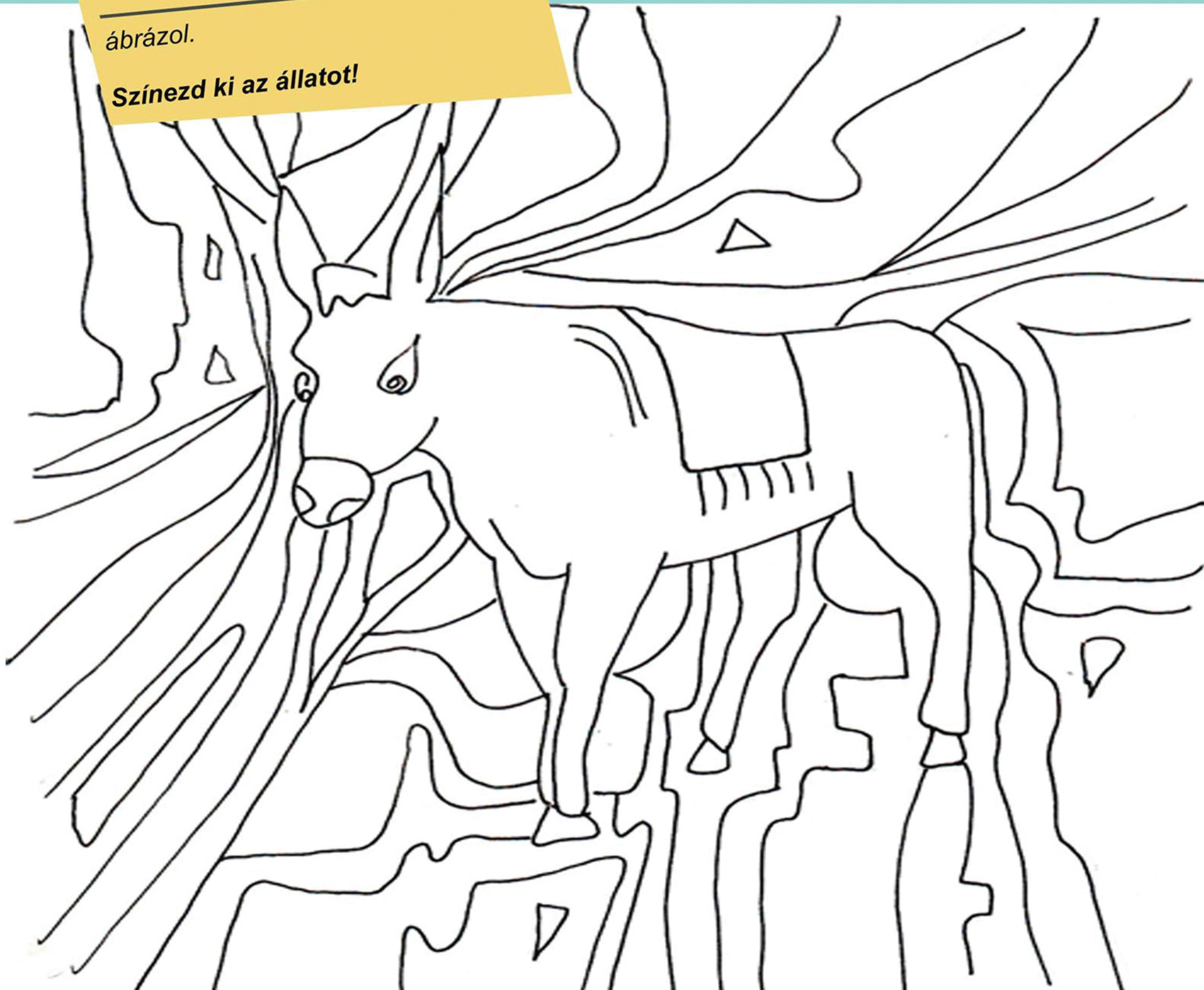
Abib nem tudta, hogy mit jelentenek ezek a szavak. Ő csak azt tudta, hogy nagy megtiszteltetés éri és olyan békessége van, mint még soha életében nem érzett. Szépen körbehordozta Urát a város emberektől zsúfolt utcáin. Mikor este hazavitték az édesanyjához, elmesélte mi történt vele. Anyukája szinte nem akarta elhinni, hogy mindez megtörténhetett az ő kicsi fiacskájával. Pedig így volt. Igaz volt.

Mézes Judit néni

1. Ez a kép egy

ábrázol.

Színezd ki az állatot!

2. Az összekeveredett betűk között Abib, a kis szamárcsikó tulajdonságait találhatod meg. **Rakd helyes sorrendbe a betűket, és írd a válaszokat a mellettük lévő vonalra!**

SRŐE

MÁDIV

EVENEL

RANMAKCOS

GADATSZÓFOLAN

---

3. Keresd ki a következő szavakat a betűtengerből:

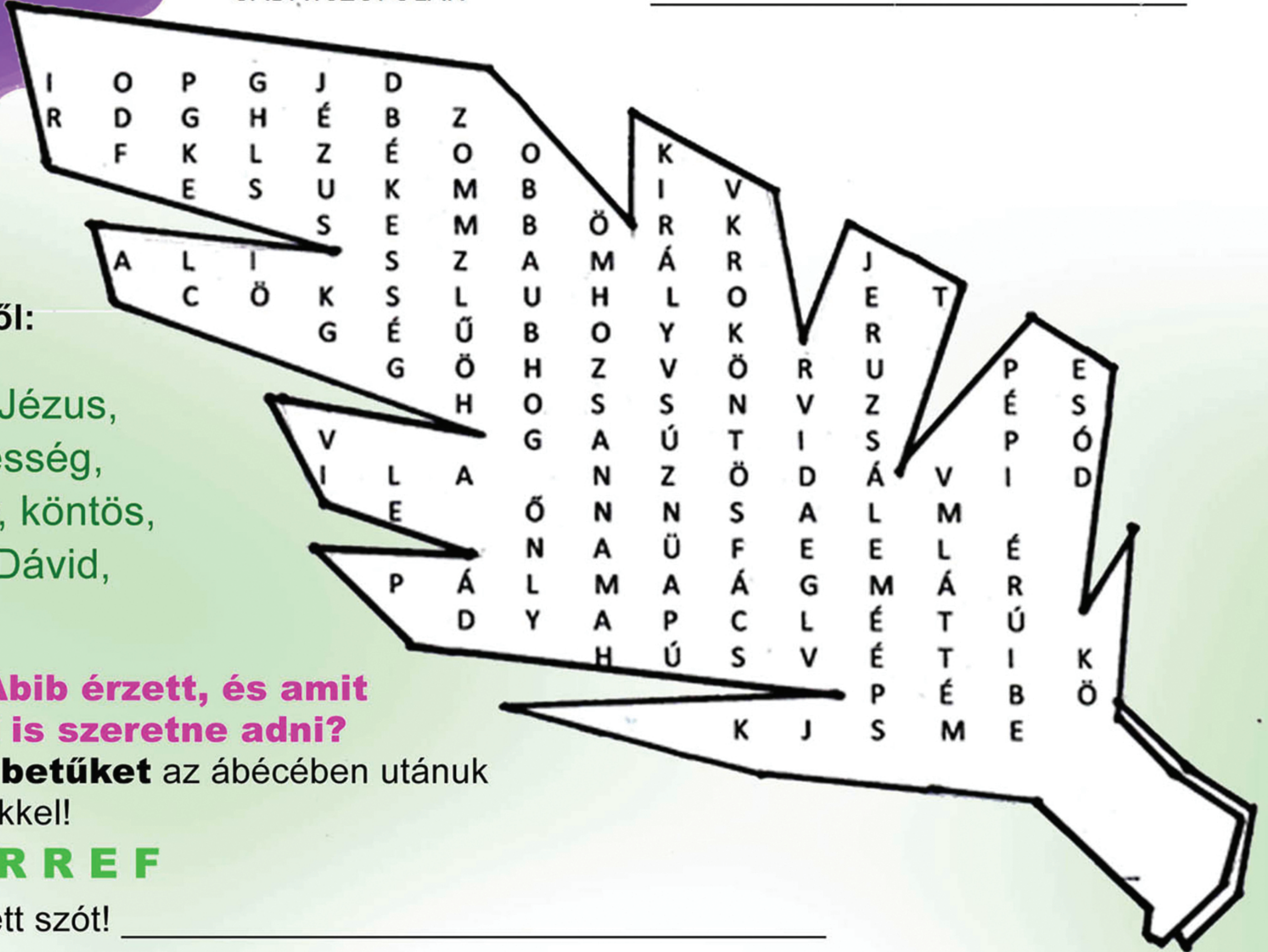
pálmaág, út, Jézus, szamár, békesség, húsvét, király, köntös, Jeruzsálem, Dávid, hozsanna!

Mi az, amit Abib érzett, és amit Jézus neked is szeretne adni?

Cseréld ki a betűket az ábécében utánuk következő betűkkel!

Á E J D Z S R R E F

Írd ide a keresett szót! _____

Vígan legelésző juhunknak olyan sűrű és kusza a bundája, hogy még el is lehet tévedni benne!

Te megtalálod a kivezető utat?

